

Dostluk Ormanı

Loli
Uzunbıyık
Kayıp!

Daisy Meadows
Gökkuşuğu Dizisi'nin Yazarından

Dostluk Ormanı

Sır tutabilir misin?

Lale ile Ceren, iki iyi arkadaş. İkisi de hayvanları çok seviyor. Dostluk Ormanı'nı keşfettikleri zaman hayalleri gerçek oluyor. Çünkü bu gizli dünyada yaşayan hayvanlar konuşabiliyor!

Bu hayvancıkların Lale ile Ceren'in yardımına ihtiyacı var. Yavru tavşan Loli Uzunbıyık, kötü kalpli Grizelda'nın elinde... Kızlar Loli'yi ondan kurtarabilecek mi?

₺8.00

www.beyazbalina.com.tr
www.istanbook.com.tr

7 yaş
ve üstü

ISBN 978-975-999-840-0

9 789759 998400

Dostluk Ormanı

Loli Uzunbıyık Kayıp!

Daisy Meadows

1. Kitap

Valerie Wilding'e en derin teşekkürlerimle.

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2015
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2018

DOSTLUK ORMANI SERİSİ- 1

Loli Uzunbıyık Kayıp!

Daisy Meadows

Özgün Adı: Magic Animal Friends - 1
Lucy Longwhiskers Gets Lost

ISBN: 978-975-999-840-0

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695

MATBAA SERTİFİKA NO: 19039

© Metin: Working Partners Limited, 2014

© Kapak ve illüstrasyonlar: Orchard Books, 2014

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Çeviren: Şebnem Tansu

Editör: Filiz Çiçek Bil

Düzeltili: Ergül Karakaya

Son okuma: Aslı Onat

Grafik Uygulama: Ayşe Çalışkan - Kübra Yeşilyurt

Baskı ve cilt: **EKOSAN MATBAACILIK**

Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No:1 (Taral Tarım Binası)

Zeytinburnu - İstanbul

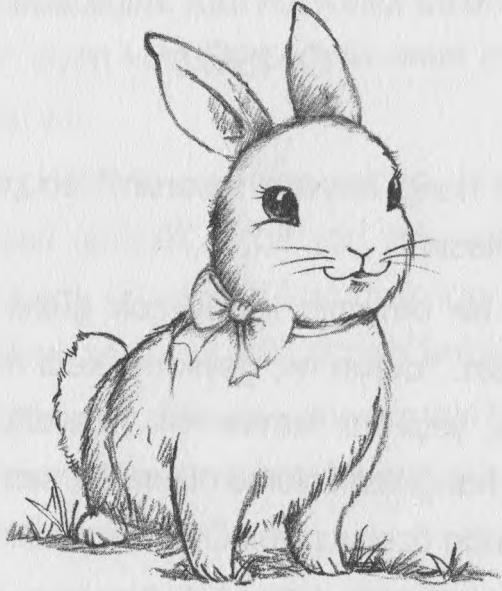
Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1

Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 544 66 68 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Loli Uzunbıyık

Kayıp!

Daisy Meadows

Çeviren: Şebnem Tansu

ÖNSÖZ

En çok hangi hayvanı seversin? En çok hangi rengi seversin?

Sihirli bir ormanın içinde çok güzel yanıtlar bulabilirsin. Tavşan mı, geyik mi, kedi mi... altın sarısı mı, yeşil mi, kırmızı mı... Sevdiğin hangi hayvan, hangi renk olursa olsun. Bu, seni Dostluk Ormanı'nda özel yapıyor. Öyle diyor Altın Kedi!

"Çiçekli Çalılık'ın, Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı vardır. Çalılık çiçek açtığı sürece, ormandaki tüm çiçekler açacak". Sihirli güçler, hepimizin yaşamının birbiriyle olan bağınu vurguluyor.

Dostluk Ormanı'na girebilmek için önce kitabı okumaya başlamalısın. Sonrasında Lale ve Ceren'i takip etmen yeterli olacaktır. Orada iyi ve güzel olan çok şey var. Bir de "Dostluk Ormanı benim olacak. Yeşil, saçlar içindir, yapraklar için değil!

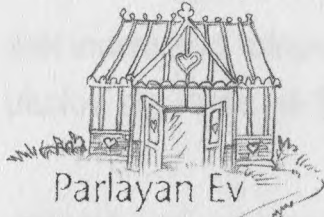
Onu yok edeceğim. Tüm hayvanlar bu ormanı terk edecek!" diyen kötü bir Cadı ile onun pis kokulu yaratıkları var.

Ama ieklerin ve hayvanların bu ormandan başka gidecek hiçbir yeri yok. Lale, Ceren ve Altın Kedi, güzellikleri korumak için verdikleri mücadeleye senin de eşlik etmeni bekliyor.

Sizler de ağaç dikerek, yakınınzdaki hayvanlara yiyecek ve su vererek bir sihir gerçekleştirebilirsiniz. Neden olmasın?

Pedagog ve zel Eđitim Uzmanı

Tolga Canay

Parlayan Ev

Güneşiği
Cimenliği

Çiçekli Çalılık

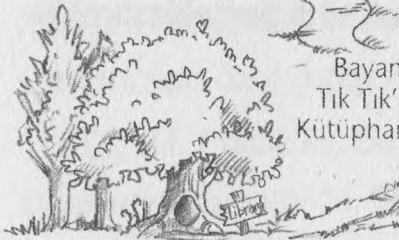
Altın Kedi'nin
Mağarası

Zehirli Mantar
Kafe

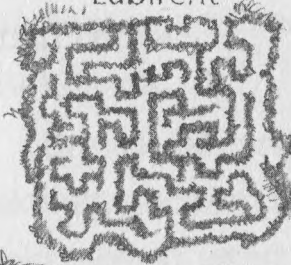
Zehirli Mantar
Açıklığı

Bayan
Tık Tık'ın
Kütüphanesi

Dostluk
Ağacı

Labirent

Gümüş
Çeşme

Düğün Çiçeği
Korusu

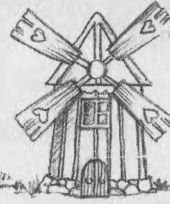

Fener

Dostluk Ormanı Haritası

Kaptan Bir
Numara Seyahat

Yel Değirmeni

Bay Zekitü'yün
İcat Barakası

Şaşkın Popi'nin
Mağarası

Hazine Ağacı

Pırlıtlı
Şelale

Sarıkanatların
Teknesi

Su Değirmeni

Mağaraların
Girişi

Bataklık

Grizelda'nın
Kulesi

Sır saklayabilir misin?

Kuşlar "Saklar," dedi bana.

O zaman sihirli ormanı anlatayım sana.

*Eski meşe ağacındaki kapının
ardındadır bu orman.*

Haydi izle beni, geçelim o kapıdan!

Hiç bitmeyecek maceralarımız

*Tanış onlarla: Şirin Hayvan
Dostlarımız!*

Sevgiler,

Altın Kedi

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM: Altın Ziyaretçi	11
İKİNCİ BÖLÜM: Sihirli Ağaç	21
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: Dostluk Ormanı	31
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: Grizelda	41
BEŞİNCİ BÖLÜM: Tavşan Kaç!	49
ALTINCI BÖLÜM: Bay Zekitü	57
YEDİNCİ BÖLÜM: Boggit Üfürücü	65
SEKİZİNCİ BÖLÜM: Eyvah, Grizelda!	75

Birinci Bölüm

Altın Ziyaretçi

Lale, nemli çimlerin kokusunu içine çekerek uzun bahçeye girdi. Ailesinin ahırdan bozma Minik Patilere Yardım Hastanesi, korunun içindeydi. Kız, çizgili yeşil elbisesinin üzerine kolsuz bir yelek geçirdi. Sonra da kapının arkasındaki, marul yaprağıyla dolu sepeti aldı. Sepeti elinde sallayarak tel çitle çevrili geniş kümese doğru ilerledi. Kümesin sonunda, ahşap bir kafes vardı.

“Kahvaltı vakti!” diye seslendi Lale. Kafesin

kapılarından birinde bıyıklı, pembe bir burun belirdi, sonra bir burun daha. Kısa süre sonra üç tavşan, Lale'ye doğru zıplıyordu. İkisinin patileri, birinin de kulağı sargılıydı.

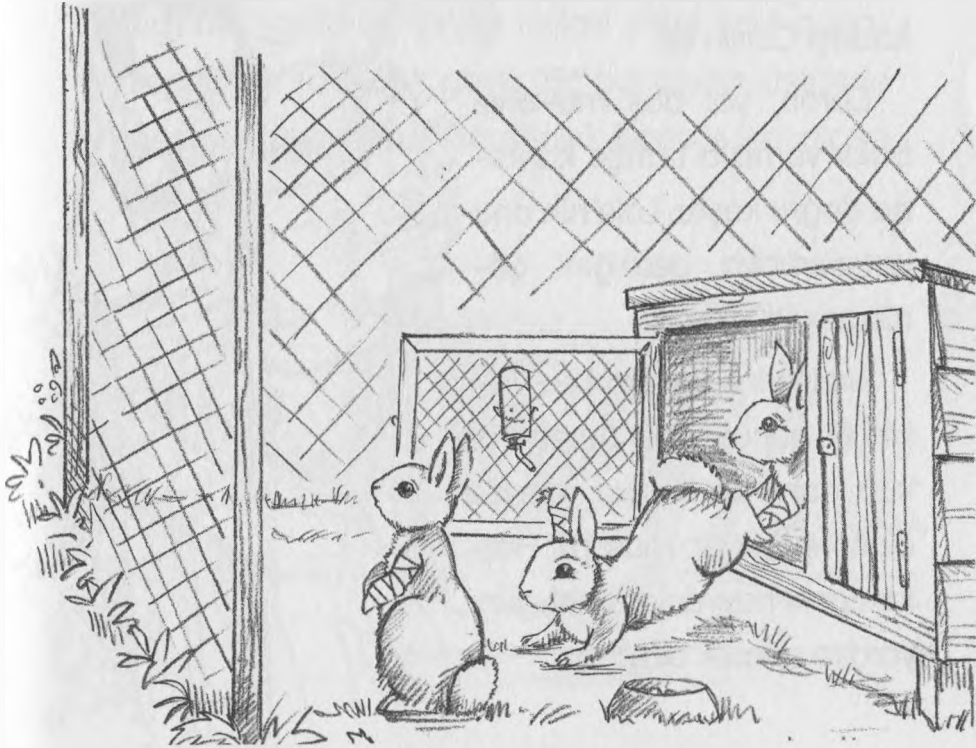
Lale kümesin üstünü açtı. Marul yapraklarını

tavşanların mama kabına boşaltırken "Haydi, yi-
yin bakalım," diye mırıldandı.

Kısa kesilmiş koyu renk saçları yüzüne dökül-
müştü. Yaprakları kemiren tavşanları seyreder-
ken, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. *Artık*

daha iyiler, diye düşündü. Yakında yuvalarına dönecek kadar iyi olacaklar.

O sırada dar yolun karşısındaki evlerde bir hareketlenme oldu. Lale, başını kaldırıp baktı. Evlerden birinin ön kapısı açılmış, kot şortu ve pembe şapkasıyla sarışın bir kız dışarı çıkmıştı.

Lale gülümsedi. Bu, en iyi arkadaşası Ceren'di!

Ceren, yol boş mu diye baktı ve hızla bahçe kapısına doğru koştu. Lale'nin onu karşılamaya geldiğini görünce gülümsedi.

Birbirlerine sarılırlarken "Tatilin ilk günü!" dedi Ceren. "Bu yazı daha da harika yapacak olan ne biliyor musun? Hastanedeki hayvanlara her gün yardım edecek olmamız!"

Ceren de Lale gibi hayvanları çok seviyordu ve Haziran ailesinin karşısında oturdukları için çok mutluydu.

Lale ellerini çırptı. "O zaman başlayalım! Ben tavşanları besledim ama diğer hayvanların da kahvaltıya ihtiyacı var."

Kızlar ağaçları geçip Lale'nin annesiyle babasının yaralı bir geyiği tedavi ettiği yere doğru ilerlediler. Yavru bir gevik, üç bacağına üstünde neşeyle zıplıyordu. Dördüncü bacağı ise alçıya alınmıştı.

"Babam, bacağını dün tedavi etti," diye açıkladı Lale. "Ben de ona yardım ettim."

"Aferin sana!" diyen Ceren, içinde küçük bir çizim defteriyle kalem olan cebine dokundu. "Daha sonra onun resmini çizmeliyim."

Ahıra girdiklerinde, temiz samanın kokusunu aldılar.

Lale'nin annesi Bayan Haziran, bir kafesin yanında duruyordu. "İşte aradığım yardımcılar!" dedi gülümseyerek. Kotu çamurlanmış ve topuz yaptığı koyu renk saçları dağılmıştı. "Tilki yavrularını benim için besleyebilir misiniz?" diye sordu. "Zavallıları bir başlarına bulduk."

Lale, iki çift kalın eldiven getirdi. Ceren de cebinden çıkardığı saç bandıyla sarı buklelerini topladı. Artık çalışmaya hazırlardı!

Kısa süre sonra yavru tilkiler, biberondan iştahla süt içmeye başladılar. Bitirdiklerinde Lale, beslenme saatlerini hastanenin bilgisayarına girdi.

Bayan Haziran, "Kafeslerdeki su şişelerini dol-

durabilir misiniz, lütfen?" diye sordu. "Yalnız şu sonuncusunu bırakın; o kafes boş. Ben porsuk yavrularını kontrol etmeye gidiyorum. Onlar için yaptığımız oyukta çok mutlular, galiba onu gerçek sanıyorlar!" dedi ve dışarı çıktı.

Lale ile Ceren, küçük su borusundan şişeleri doldurdular. Bir yandan çalışırken bir yandan da sincaplarla, farelerle ve kirpilerle konuştular.

Sonunda Ceren "Hepsi bu kadar," dedi.

Ama Lale, birden sonuncu kafeste hareket eden bir şey gördü. *Çok tuhaf*, diye düşündü, *an-nem bunun boş olduğunu söylemişti*.

Kapıyı açıp içeri göz atarken "Bak Ceren," diye fısıldadı.

Kafesin arkasındaki gölgelerin içinde bir kedi vardı. Kızları görünce, sivri kulakları seğirdi.

"Çok tuhaf," dedi Ceren. "Bir kedi buraya nasıl girebilir?"

"Sihirle olabilir mi?" diye sordu Lale. İkisi de güldüler.

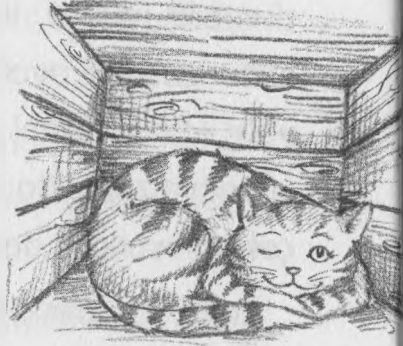
Kedi miyavlayarak kafesten dışarı zıpladı. Tüyleri altın rengindeydi. Gözleri ise bahar yaprakları kadar yeşildi.

Ceren, kedinin başındaki yumuşacık tüyleri okşarken "Çok güzel," dedi. "Lale, bu tam da geçen sene gelen, patisinden yaralanmış kediye benzemiyor mu?"

Kediye bakan Lale, "Benziyor!" dedi. "O mu merak ettim. Gel bir bakalım."

Lale, hasta kayıtlarına bakmak için bilgisayarın başına gitti. Birkaç sayfaya tıkladıktan sonra, nefesi kesildi.

Ekranda beliren eski bir dosyayı işaret ederek "Bak!" dedi ve okudu:

Hasta: Dişi kedi

Dış Görünümü: Altın rengi tüy, yeşil göz.

Tasmaı yok, acaba sahiısiz mi?

Not: Patisinden yaralanmış halde geldi.

Tamamen iyileşti. Lale ve Ceren'e

çabuk alıştı! Sonra birden kayboldu!

Yazların hemen altında, kedinin bir resmi vardı.

“Haklıymışız!” dedi Ceren. “Acaba neden geri geldi?”

Kedi kafesten atladı ve kızların bacaklarının arasına kıvrılıp mırladı.

“Hasta görünmüyor,” dedi Lale, “bunun için gelmiş olamaz. Çok tuhaf!”

Kedi, ahırın kapısına doğru hareketlendi. Sonra durup kızlara baktı ve aniden dışarı fırladı!

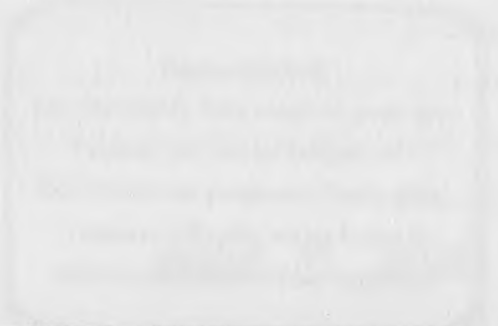
“Hadi!” diye seslendi Ceren. “Yeniden kaybolmadan önce gidip şu kediyi yakalayalım!”

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is followed by a detailed account of the various projects and the results obtained. The report concludes with a summary of the work done and the prospects for the future.

The second part of the report deals with the financial statement of the year. It shows the income and expenditure of the institution and the balance carried over to the next year. It also shows the amount of the grant-in-aid received from the Government.

The third part of the report deals with the list of the members of the institution and the names of the staff. It also shows the names of the donors and the amount of the contributions received from them.

İkinci Bölüm

Sihirli Ağaç

Lale ile Ceren dışarı koştular. Altın kedi, Haziran ailesinin bahçesinin hemen yanında akan Pırılı Nehri'ne doğru atıldı.

Ceren kediyi takip ederken "Bu çok tuhaf," diye soludu. "Kediler genelde sudan uzak dururlar."

Lale'nin babası, insanlar üstüne basıp geçebilirler diye, nehre taşlar koymuştu. Kedi ilk taşın üstüne atladı. Sonra omzunun üzerinden kızlara bakarak miyavladı.

Lale'nin koyu renkli gözleri iri iri açıldı. "Kaçmıyor," dedi, "aksine onu takip etmemizi istiyor!"

Kedi, altın renkli kuyruğunu salladı ve sıradaki taşa zıpladı. Kızlar da hemen peşinden ilerledi.

Nehrin karşı tarafındaki Pırlıltı Ovası'nda kocaman bir meşe ağacı duruyordu. Yazın ortası olmasına karşın ağaçta hiç yaprak yoktu. Ceren'in babası fen öğretmeniymi ve onlara ağacın kuruğunu söylemişti.

Ama kedi ağaca doğru koşarken olağanüstü bir şey oldu. Tüm dallar, güneşte altın tozuyla kaplanmış gibi parlayan yeşil yapraklar verdi.

Kuşlar, dalların üzerine konup cıvıladı. Yaban arıları ve kelebekler de sarı çiçeklerin altında dans ettiler.

"Ağaç canlandı!" dedi Lale. Nefesi kesilmişti. "Nasıl oldu bu?"

Ceren gözlerini ovuşturdu. Gözlerine inanamıyordu!

Altın kedi bazı tuhaf işaretlere pati atıyor, bir yandan da ağacın gövdesine sürtünüyordu.

Ceren, diz çöküp onun ipek gibi tüylerini okşadı. "Sana garip gelecek biliyorum ama galiba bize bir şey söylemeye çalışıyor!"

Lale başını salladı, gözleri parlıyordu. "Bak! Ağacın gövdesine oyulmuş yazılar var."

Ceren yavaş yavaş ağacın etrafında dolanarak yazıları okudu. "Dost... luk... Or... manı..."

Kedi, miyavlayıp yazılara bir kez daha pati attı.

"Belki de bunu yüksek sesle söylememizi istiyordur," dedi Ceren.

Ardından "DOSTLUK ORMANI!" diye bağırdı.

Ama kedi yeniden miyavladı. Önce Lale'nin, sonra Ceren'in bacağına sürtündü ve patisini yazılara doğru salladı.

"Anladım!" diye bağırdı Lale. "Birlikte söylememizi istiyor!"

Kızlar, aynı anda bağırdılar: "Dostluk Ormanı!"

O anda ağacın gövdesinde küçük bir kapı belirdi! Neredeyse kızların boyu kadardı. Tam ortasında da yaprak şeklinde bir kol vardı.

"Vay canına!" dedi Ceren. Kapının kolunu tutarken gözleri parlıyordu.

Lale de kola doğru uzanıyordu ki birden durdu. Kuşkuyla "Sence kapıyı açmalı mıyız?" diye sordu. "Diğer tarafta ne olduğunu bilmiyoruz."

"Aynen öyle!" dedi Ceren gülümseyerek. "Hadi öğrenelim!"

Kolu çevirince, kapı savrula-

rak açıldı ve altın renkli, parlak bir ışık, ağaçtan dışarıya süzüldü.

Kedi kızlara baktı. Yeşil gözleriyle onu takip etmeleri için yalvarıyordu sanki. Sonra, ağacın içine sığırdı.

Ceren, elini Lale'ye uzattı. Gülümseyerek "Hazır mısın?" diye sordu arkadaşına.

Lale de gülümseyip Ceren'in elini tuttu. "Hadi gidelim!"

Derin bir nefes alarak eğildiler. Kapıdan geçerken derileri karıncalandı.

Altın rengi ışık zayıflarken, kızlar gözlerini kırptırdı. Güneşli bir ormanın ortasındaki bir açıklıkta duruyorlardı.

Ağaçlardaki yapraklar parlıyor ve çiçekler hafif esintiyle rengârenk başla-

rını sallıyorlardı. Yer yumuşacak, sünger gibi bir yosunla kaplıydı.

“Bu imkânsız,” dedi Ceren. “Bütün bunlar nasıl olur da bir ağacın gövdesine sığar?”

Lale, yeniden Ceren’in elini tuttu. Heyecanla titriyordu. “Tüm bunların tek bir açıklaması olabilir...”

Ceren başını salladı. Kızlar aynı anda bağırdılar: “Sihir!”

“Bu inanılmaz!” dedi Ceren gülümseyerek. “Ama kedi bizi neden buraya getirdi?” Etrafına bakındı. “Peki, şimdi nereye gitti?”

Lale, altın renkli kediyi görme umuduyla ta yaprakları kâğıt mendile benzeyen pembe çiçeklerin arkasına baktı. Çiçeklerden tanıdık bir koku yükseldi.

“Pamuk şeker gibi kokuyorlar!” diye bağırdı. “Çiçekler bile sihirli.” Sonra gözüne tuhaf bir şey takıldı.

İçi boş bir ağaç gövdesinde küçük bir kulübe duruyordu.

“Bak!” diye bağırdı.

“Harika!” dedi Ceren. “Ama burada bir oyun evinin ne işi var?”

Pencerelerden birinin perdesi kırırdadı. Ceren, başını salladı. Bu kulübenin içinde kimse olamazdı... Yoksa olabilir miydi?

Kızlar etraflarına bakınırken, gözleri fal taşı gibi açıldı. Açıklıkta daha fazla kulübe belirmişti. Bazıları ağaç köklerinin arasındaydı. Çatısı yosundan oluşan bir tanesinin yarısı, yerin altındaydı. Çatısında beyaz lekeler olan ahşap bir kulübenin dışında duran masalar ve sandalyeler ise kızların dizine geliyordu. Bir tabelanın üstünde şunlar yazıyordu: “Zehirli Mantar Kafe.”

Kafenin yanındaki bir kapı aniden kapandı.
İçeriden endişeli sesler yükseliyordu.

Lale'nin soluğu kesildi. "Bu küçük kulübelerde
birileri yaşıyor," dedi. "Ama kim?"

Üçüncü Bölüm

Dostluk Ormanı

“Onlar Dostluk Ormanı’nın hayvanları,” dedi bir ses.

Kızlar, sesin nereden geldiğini anlamak için etraflarına bakındılar. Sonra şaşkınlıkla altın renkli kedinin yeniden belirdiğini gördüler. Arka ayaklarının üzerinde dururken boyu neredeyse kızların omzuna geliyordu. Üstelik kızlara gülümsüyordu! Ceren kedinin boynunda parlak bir eşarp olduğunu fark etti.

Kız, birkaç dakika sonra "Sen konuşabiliyorsun," diye bildi. Başını hayretle sallıyordu. "Hem de büyümüşsün!"

Yeşil gözleri parlayan kedi, kahkaha atıyordu. "Aslında siz ikiniz küçüldünüz! Ağacın içindeki kapıdan geçerken ufaldınız," dedi.

"Ah, o karıncalanma hissinin nedeni buymuş demek!" dedi Ceren.

Kedi başını salladı. "Benim adım Altın Kedi. Dostluk Ormanı'na hoş geldiniz Ceren ve Lale!"

Lale nefesini tuttu. "İsimlerimizi biliyorsun!"

Altın Kedi başını salladı. "Sizin dünyanızda konuşamıyorum," diye açıkladı, "ama söylediklerinizi anlıyorum. Buradaki tüm hayvanlar da tıpkı benim gibi konuşur ve yürür."

Kızlar, hayranlıkla etraflarına bakındılar. "Ko-

nuşan hayvanlarla dolu bir orman,” dedi Lale. “Bu olağanüstü!”

Altın Kedi, patilerini ağızına dayayıp seslendi, “Herkes dışarı çıksın! Ceren ve Lale ile tanışın!”

İki ağaç gövdesinin arasındaki küçük bir kapı açıldı ve bir köstebek dışarı baktı. Bir diğer kapıdan papyon takmış bir sincap çıktı. Kızlara doğru zıplarken kuyruğunu sallıyordu. Kapılar birbiri ardına açıldıkça daha çok hayvan ortaya çıktı ve Ceren ile Lale’yi süzmeye başladı.

Genç bir kirpi pamuk şekeri çiçeği demetinin arasından çıkarken “Benim adım Başak Dikenlisirt,” dedi.

“Seninle tanışmak çok hoş,” dedi Lale. Dizüstü çöküp kirpinin burnunu gıdıklayarak onu güldürdü. Bir kirpiyle konuştuğuna inanamıyordu!

Kâşifler gibi yeşil şapka takmış bir yavru kedi, aceleyle yanlarına gelerek “Ben de Bella Çizgili-pati,” dedi. “Siz ne tür bir hayvansınız? Bir tavşan için çok uzunsunuz. Kanatlarınız da yok, o zaman kuş da olamazsınız...”

“Bizler insan kızlarız!” diyen Ceren, Bella’nın yumuşak gıdısını okşadı. Onun keyifle mırladığını hissedebiliyordu!

“Bu hayvanlardan hiçbiri daha önce insan görmedi,” diye açıkladı Altın Kedi. “Bu yüzden saklıyorlar.”

O sırada neredeyse kızlar kadar büyük olan bir kuş, ağaçtan aşağı doğru uçtu ve “Kaptan Bir Numara hizmetinizde,” dedi. Uçuş kaskının üzerindeki rozette “Bir Numara Seyahat” yazıyordu. Kanatlarından birini kaldırıp kızları selamladı.

“O bir leylek!” diye fısıldadı Lale. Ceren de Bir Numara’yı selamladı.

Zehirli Mantar Kafe’den iki tavşan çıktı, biri

garson ceketi giyiyor diğeri önlüğündeki unları silkeliyordu. "Şey, sizinle tanışmak çok güzel!" dedi garson. "Bizler Bay ve Bayan Uzunbıyıklarız."

Hemen arkalarından, başına kırmızı bir kurdele takmış, minik bir tavşan çıkageldi. O kadar küçüktü ki Lale, onun ellerine sığabileceğini düşündü.

"Ben Loli Uzunbıyık," dedi tavşan telaşla. "Sizler çok uzunsunuz. Kaç yaşındasınız? Siz de benim gibi Dostluk Ormanı'nda mı yaşıyorsunuz? Nasıl..."

Altın Kedi, onun konuşmasını kahkahasıyla kesti. "Bu, Ceren ile Lale'nin Dostluk Ormanı'nı ilk ziyaretleri. Onlara etrafı gezdirmeme yardım edebilir misin?"

Sevinçle bağırın Loli, "Edebilir miyim? Edebilir miyim?" diye sordu anne babasına.

"Tabii ki," dedi Bayan Uzunbıyık. "Ama Altın Kedi'nin yanından ayrılma ve yaramazlık yapma!

Kızlar ellerini sallarken hayvanlar da hareketlendi.

"Güle güle!" diye viyakladı Kaptan Bir Numara. "Çabuk dönün!"

Kızlar, Altın Kedi ile Loli'nin ardından ilerlerken heyecanla bakiştılar. Çiçeklerden tatlı kokular yükselirken yosunlu yerdeki kırağılar, küçük yıldızlar gibi parlıyordu.

Lale "Daha önce Patilere Yardım Hastanesi'ne gelmiştin değil mi Altın Kedi?" diye sordu yürürken. "İkimiz de seni tanıdık. Neden bizi buraya getirdin?"

"Küçüklüğümden beri Dostluk Ormanı ile sizin dünyanız arasında gidip gelebiliyorum," diye açıkladı Altın Kedi. "Patimi incittiğimde sizin dünyanızdaydım ve nazik bir bayan, beni sizin hastanenize getirdi."

Altın Kedi, Loli'ye Lale ile Ceren'in tedavisi boyunca onunla nasıl ilgilendiklerini anlattı.

Loli iri, parlak gözlerini açarak "Bu çok hoşmuş!" dedi. "Dostluk Ormanı'na gelmenize çok sevindim." Bunları söyledikten sonra, önden ilerledi.

"Sizi asla unutmadım," dedi Altın Kedi. "Yardıma ihtiyacım olursa hep sizi çağırabileceğimi düşündüm."

"Başın dertte mi Altın Kedi?" diye sordu Ceren. "Ne oldu?"

Altın Kedi, sesini alçaltarak "Sanırım Dostluk Ormanı tehlikede," dedi. Böylece Loli onları duyamayacaktı. "Birkaç gün önce bir sepet dolusu çiçekle birlikte eve dönerken pelerinli, uzun boylu bir kadının ağaca doğru yürüdüğünü gördüm. Tam durup ona merhaba diyecektim ki kadın durup bir çiçek kopardı. Çiçeğin güzelim mor taç yaprakları önce griye döndü, sonra da soluverdi."

Lale'nin nefesi kesildi. "Korkunç bir şey bu! İyi de o kimdi?"

"Bilmiyorum," dedi Altın Kedi. Bıyıkları titriyordu. "Dostluk Ormanı'na zarar vermesinden korktum."

Ceren ürperdi. Bunun olmasına izin veremezlerdi.

"Endişelenme Altın Kedi," dedi Ceren. "Eğer bu kadın bir şey yapmaya kalkışırsa onu durdururuz."

Lale de "Bize güvenebilirsiniz!" dedi.

Altın Kedi, ön patilerini kızlara uzatıp "Teşekkür ederim," dedi. "İşte geldik! Evime hoş geldiniz!"

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

Dördüncü Bölüm

Grizelda

Ağaçlar mağaranın önündeki geniş ve yosunlu bir alana açıldı. Mağaranın, üzerinde "A" şeklinde bir penceresi olan, kırmızı bir kapısı vardı.

Altın Kedi'nin gözlerinin içi gülüyordu. "İşte benim mağaram!" dedi.

Loli açıklığa doğru zıplarken minik, beyaz kuyruğu sallanıyordu. Arka ayaklarının üzerine oturup yukarı doğru bakarken "Çiçekli Çalılık'a bakın!" dedi.

Lale ve Ceren'in bakışları onunkileri takip etti. Mağaranın yanı başında, ormandaki ağaçlar kadar uzun bir çalılık büyüyordu. Üzeri kocaman, renkli ve ponponlar kadar tüylü çiçeklerle doluydu.

"Çiçekli Çalılık'ın, Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı vardır," diye açıkladı Altın Kedi. "Çalılık çiçek açtığı sürece, ormandaki tüm çiçekler açacak."

Ceren, Çiçekli Çalılık'ın dallarının altına koştu, futbol topu kadar büyük, sarı çiçekler yüzünü gıdıklarken kıkırdıyordu. "Gökkuşağının içindeyim

sanki!" diye haykırdı. Sonra defterini çıkarıp çiçekleri çizmeye başladı.

Lale, mor çiçeği koklayabilsin diye Loli'yi kaldırdı. Küçük tavşan, heyecandan titriyordu. Sonra Lale tuhaf bir şey fark etti. Çiçekli Çalılık'ın üzerinde, sarı-yeşil ışıklar saçan bir küre süzülüyordu.

"Bu da ne?" diye sordu.

Telaşlanan Altın Kedi'nin gözleri, iri iri açıldı. "Ne olduğunu bilmiyorum ama içimde kötü bir his var. Tüylerim diken diken oldu!"

Hep birlikte aşağı doğru süzülen küreyi izlediler. Işık, ürkütücü bir parlaklık yayarak açıklığın üstünde durdu. Lale, kollarındaki Loli'nin titrediğini hissedebiliyordu.

"Çabuk, saklanın!" dedi Altın Kedi. Kırmızı ön kapıyı iterek açtı ve hep birlikte içeri koşuştular.

A şeklindeki pencereden dışarı bakınca, ışığın giderek büyüdüğünü gördüler ve sonra... çat-ırt! diye bir ses çıktı. Küre, yeşil kıvılcımlar saçarak patlamıştı.

Kıvılcımlar solarken, ortaya dar siyah pantolonunun üstüne parlak, mor giysili ince biri çıktı. Yüksek, sivri topuklu çizmeler giymişti ve uzun yeşil saçları başının etrafında kıvrılıyordu. Hemen arkasından da uzun, siyah bir pelerin uçuşuyordu.

“Bu, daha önce gördüğüm kadın!” diye fısıldadı Altın Kedi.

Ceren, midesinin düğümlendiğini hissetti. Lale’ye baktı. Arkadaşının gözlerinin iri iri açıldığını görünce, aynı şeyi düşündüklerini anladı. “Altın Kedi,” dedi, “bu kadın bir cadı!”

Altın Kedi kaşlarını çattı. “Cadı mı? Cadılar kimdir?”

“Sihir yapan kötü insanlardır,” dedi Lale. Sırtından

buz gibi bir ürpertinin geçtiğini hissetti. "Genellikle masalarda olurlar ama bu, gerçek bir cadı..."

Loli, ciyaklayarak Altın Kedi'nin yatağının arkasına saklandı.

Altın Kedi yutkunup "Orada kal," dedi. Sonra kapıyı açıp cadının karşısına dikildi ve "Dostluk Ormanı'nı hemen terk et!" diye bağırdı.

Cadının ince dudakları, hafif bir tebessümle kıvrıldı ama gözleri buz gibi parlıyordu. Alaylı alaylı "Hiç sanmıyorum," dedi. "Büyük Göl'ün karşısına karanlık ve örümcek ağlarıyla dolu muhteşem bir kule yaptım. Tepeye tırmandığımda bu ormanı gördüm ve şimdi onu almak istiyorum!" Ellerini ovuşturdu. "Tabii önce tüm hayvanları buradan çıkarmalıyım."

"Hayır," dedi Altın Kedi cesurca. "Dostluk Ormanı bizim evimiz!"

Ceren, Altın Kedi'nin kuyruğunun korkuyla titrediğini görebiliyordu. "Altın Kedi'ye yardım edebileceğimizi söylemiştik," dedi Lale'ye. "Hadi!"

Ceren, kapıyı iterek açtı ve kızlar dışarı çıkıp arkadaşlarının yanında durdular.

"Altın Kedi haklı," diyen Ceren, yumruklarını sıktı. "Cadılar buraya ait değil! Git buradan!"

Cadı, ince burnunu çevirerek kızlara baktı. "Bakın hele, kimler varmış burada?" dedi. "İki küçük insan kız. Grizelda'nın hakkından geleceğinizi sanıyorsanız, çok aptal olmalısınız!"

Bir kahkaha savurdu. Sesi, ürkütücü bir gök

gürültüsü gibi açıklıkta yankılandı. Lale, soğuk bir rüzgârın elbisesinin etrafında estiğini hissetti.

“Dostluk Ormanı benim olacak ve bunu nasıl başaracağımı da biliyorum,” diye hırladı cadı. “Çiçekli Çalılık hakkında söylediklerini duydum kedi. Yeşil, saçlar içindir, yapraklar için değil! Onu yok edeceğim ve böylece ormandaki tüm çiçekler ölecek. Burayı öyle sefil ve gri bir hale getireceğim ki sonunda tüm hayvanlar bu ormanı terk edecek!”

Lale ürperdi. Dostluk Ormanı’nı içindeki bu güzel çiçekler olmadan düşünemiyordu. “Tabii biz seni durdurmazsak Grizelda!” dedi. Sesinin cesur çıkmasına çalışıyordu.

Cadı, bir başka tüyler ürpertici kahkaha attı. “Çok geç kaldınız. Hizmetkârlarım çoktan işe koyuldu bile!”

Aniden ağaçların arasından, Lale ile Ceren’in boylarında dört iğrenç yaratık fırlayıverdi. Üzerlerinde kirli, yırtık pırtık kıyafetler vardı. Tüyleri soluk maviyle, hastalıklı sarı-yeşil renkteydi. Çürümüş karnabahar gibi kokuyorlardı.

Grizelda’nın ellerini çırpmasıyla yaratıklar, onun etrafında toplandı. “Hoş geldiniz Boggitler, benim en pasaklı ve sadık hizmetkârlarım. O pis Çiçekli Çalılık’ı sökerseniz, şu mağara sizin eviniz olabilir!” dedi cadı. Sonra Altın Kedi’ye döndü. “Kendine yaşamak için başka bir yer bulsan iyi edersin kedi. Sen ve insanların, beni durduramazsınız!”

Grizelda, bunları söyledikten sonra parmaklarını şıklattı ve bir başka kıvılcım yağmuru altında gözden kayboldu.

Beşinci Bölüm

Tavşan Kaç!

Kızlar, korkuyla birbirlerine baktılar. Altın Kedi, cesurca Boggitlere doğru yürüdü ve "Bu mağarada ben yaşıyorum," dedi kibarca. "Ama size başka bir ev bulabiliriz."

Birinci Boggit, pis kafasını sallayıp "Boggitler, Grizelda'nın Kulesi'nin yanındaki çamur havuzunda yaşıyorlardı," dedi. "Boggitler şu mağarayı bir güzel dağıtsa, çok daha iyi bir yer olur!"

"Ama Altın Kedi'nin evini alamazsınız!" diye itiraz etti Ceren.

"Çiçekli Çalılık'a da zarar veremezsiniz!" diye ekledi Lale.

İkinci Boggit homurdandı. "Boggitler gürültücü insanları dinlemez. İşe bu iğrenç çiçekle başlıyorum..."

Boggit kız dirseğiyle diğerini iterken "Önce bayanlar, Pongo," diye hırladı.

"Ay, Vifi, canımı yaktın!" diye bağırdı Pongo.

Ancak Vifi, ona aldırmadı ve Çiçekli Çalılık'a atlayıp çiçeklerden birini kopardı.

"Dur!" diye haykırdı Lale.

Ama Boggitler yalnızca kahkaha attılar. "Haa-aarh! Haaaarh!"

"Şimdi diğer çiçekleri koparın!" diye bağırdı Pongo. "Haydi Sinif! Buraya gel, Rik!"

"Hayır!" diye bağırdı ince bir ses.

Loli idi bu. O da mağaradan çıkmıştı. Korkudan bıyıkları titriyordu ama cesurca Boggitlerin üstüne atıldı.

"Çiçekli Çalılık'ı rahat bırakın!" diye ağladı küçük tavşan.

"Loli, içeri gir!" diye seslendi Altın Kedi.

Ama Loli daha kıpırdayamadan Pongo, kocaman, leş gibi kokan pençesiyle onu yakaladı. Loli kıvrılırken sarkık kulakları korkuyla titriyordu. "İmdat!" diye haykırdı.

Ceren yumruğunu sıktı. "Onu yere bırak!"

Altın Kedi, Loli'yi yakalamak için Pongo'nun üstüne atladı. Ama Boggit kenara kaçtı.

"Haydi, Pongo!" diye bağırdı Vifi. "Tavşanlara Boggitlerle uğraşırlarsa ne olacağını gösterelim."

Pongo, Loli'yi tutup kaçı.

"Peşinden gidelim!" diye seslendi Ceren.

Kızlar ve Altın Kedi, ormana doğru koşan Pongo'yu izlediler. Ama Boggit'in bacakları uzun-
du ve kısa sürede arayı açtı.

"Bu taraftan!" diye bağırdı Lale. Yıldız benzeyen beyaz çiçeklerle süslü bir çalılığın etrafından dolaşıp önden gitti. Ama diğer tarafa ulaştıklarında Pongo, ağaçların arasında gözden kaybolmuştu.

Ceren'in yüreği hop etti. "Onu herhangi bir yere götürmüş olabilir. Nereye bakacağımızı nasıl bileceğiz?"

"Bir yerlerde ipucu olmalı," dedi Lale.

Altın Kedi, Boggitlerin pis kokusunu alabilmek için havayı koklarken Lale de ağacın etrafına göz gezdirdi. "Hiçbir şey yok," dedi kedi.

Ceren, bir çalılığın altına doğru kıvrıldı ama ne Pongo'dan ne de küçük tavşandan bir iz vardı.

Ceren paçalarına bulaşan çamuru silkelerken "Loli'yi bizim dünyamıza götürmüş olabilir mi?" diye sordu.

Altın Kedi başını iki yana salladı. "Ben insanların dünyasına gidebiliyorum çünkü orada doğdum ama diğer hayvanlar gidemez. Sizler de Dostluk Ormanı'na gelebilen tek insanlarsınız."

Endişeyle kalkmış kaşları bir an için indi ve kızlara gülümsedi. "Görüyorsunuz ya, hayvan sevginiz sizi özel yaptı."

"Yani Loli ormanda bir yerde," dedi Ceren. "Peki ama nerede?"

Lale, bir yosun tepesine oturup düşünmeye çalıştı. Hemen önünde, yıldız şeklindeki çiçekler yumuşak esintiyle sallanıyorlardı. Birçoğu süt kadar beyazdı ama bir tanesi, tıpkı Grizelda'nın

toza çevirdiği çiçek gibi griydi. Derken, bir başka beyaz çiçek daha donuk griye döndü.

“Bakın!” diye bağırdı Lale. “Boggitler Çiçekli Çalılık’a zarar verdiği için çiçekler ölüyor.”

Ceren, zorlukla nefes alarak mor çiçek demetini işaret etti. Birçoğu griydi.

“Bu korkunç,” dedi Altın Kedi. “Loli’yi bulur bulmaz Boggitleri durdurmalıyız! Acele etmezsek, Dostluk Ormanı’ndaki tüm çiçekler ölebilir.”

Yıldız çiçeklerin hemen hepsi griye dönmüştü. Ama Lale, içlerinden birinin ortasında mor bir kumaş parçası gördü...

Kalbi hızla atmaya başladı. Çiçeğin üstündeki kumaş parçasını alıp "Bakın!" diye bağırdı. "Bu, Loli'nin fiyongundan bir parça değil mi? Kurdele çözülüyor olmalı. Herkes mor kumaş parçası arasın. İzler, bizi Loli'ye götürecek!"

Altıncı Bölüm

Bay Zekitüy

Kızlar ve Altın Kedi, ormana doğru fırladılar. Bir kumaş parçası daha bulan Lale, "Bu taraftan!" diye seslendi.

Bir süre sonra Ceren üçüncü, Altın Kedi de dördüncü parçayı buldu. "Doğru yolda olmalıyız," diye soludu kedi.

Ama bu, buldukları son kumaş parçasıydı.

Ceren "İnanamıyorum!" diye inledi. "Onu bulacağımızı düşünmüştüm."

Bir uğultuyla yerlerinden sıçradıklarında, hepsi ne yapacaklarını düşünüyordu.

Ceren yukarı bakıp "Dikkat edin!" diye haykırdı. Ardından yüzlerce solmuş yaprak ağaçtan yere düştü.

Lale endişeyle yukarı bakarken "Sence bu, Grizelda'nın işi mi?" diye sordu. Cadının yanı başlarında gizleniyor olabileceğini düşününce titredi.

Vuuuuu!

Yere daha çok yaprak düştü. Ceren ileri atılıp bir ağaca yaslandı. Ağacın gövdesinin, parmaklarının altında hareket ettiğini hissediyordu...

Ağacın etrafında döndü. Gövde, burulup dönüyordu!

"Hey, şuna bakın!" diye bağırdı.

Lale ve Altın Kedi, hızla döndüler. Ağacın üstünde, gövdenin etrafından dolanıp dallara doğru çıkan bir merdiven belirdi.

"Daha fazla sihir!" diye soludu Lale.

“Belki Loli yukarıdadır,” dedi Ceren. “Hadi gidip bakalım!”

Ayağını ilk basamağa attı. Sonra, arkasında Altın Kedi ve Lale ile yukarı tırmandı.

En tepeye vardığında Ceren, aşağı doğru seslendi. “Burada bir baraka var!”

“Baraka mı dedin?” diye sordu Lale şaşkınlıkla.

“Evet,” dedi Ceren. “Kapısı açık. Galiba Loli içeride!”

Altın Kedi ile Lale, Ceren’i köhne ağaç evin içine doğru takip etti. Kızlar biraz eğilmek zorunda kaldılar çünkü başları

tavana değiyordu. Kasvetli bir yerdı, her yerde yapraklar vardı ama tavşandan iz yoktu...

Ama bir baykuş vardı. Üzerinde bir sürü küçük cebi olan, çizgili bir yekek giymişti. Bir gözünün önünde de gözlük görevi gören, tek bir cam vardı.

"Yiiiiik!" diye ciyaklayan baykuş, elinde tuttuğu uzun tüpün koluna bastırđı.

VUUUUUU! Yapraklar aniden dönmeye başla-
yınca kızlar ve Altın Kedi çığlık attı.

"Yiiiiik!" diye ciyakladı baykuş yine. Elindeki tüpü yere düşürdü ve gözündeki cam fırladı.

"Korkma!" diye bağırdı kedi.
"Benim, Altın Kedi. Bunlar da arkadaşlarım Lale ve Ceren!"

Baykuş, kanatlarının ucuyla zemini yoklayıp "Gözlük camım nerede?" diye sızlandı. "O olmadan doğru düzgün göremem."

Lale, onu bulup kuşa verdi.

"Teşekkür ederim," dedi baykuş. "Öz... hür... dil... evim..."

"Öz hür dil evin mi?" dedi Ceren, meraklanmıştı. Lale kıkırdadı. "Bence 'Özür dilerim,' demek istedi."

"Kızlar, bu Bay Zekitüy," diye açıkladı Altın Kedi. "Sanırım onun gizli icat barakasını bulduk!"

Kızlar etrafa bakındılar. Her yer, yarısı bitmiş eşyalarla, çizimlerle ve araçlarla doluydu. "Pırlıtlı-kuyruk Ailesi için" etiketli bir şemada, her katı beş fare yavrusunu taşıyan çift katlı bir tekerlekli sandalyenin planları vardı. Bir diğeri de yuvalarından düşen yavru kuşları yakalamak için tasarlanmış bir makineydi.

Lale, Bay Zekitüy'ün tuttuğu nesneyi işaret ederek "Uzun tüp ne için?" diye sordu.

"Bu benim son icadım," dedi Bay Zekitüy. "Bir toprak ütücü. Şeeey... yani bir yaprak üfürücü. Yapraklar her yere saçıldı ve gördüğünüz gibi icadım berbat oldu." Gözlerini kısarak Ceren ile Lale'ye baktı. "Siz ne tür yaratıklarınız?"

"Ceren ile Lale genç insanlar," diye açıkladı Altın Kedi. "Zeki ve cesurlar."

"Çok ilginç," dedi Bay Zekitüy. "Peki, neden buradasınız?"

Altın Kedi, ona Loli'nin başına gelenlerle Boggitleri ve Çiçekli Çalılık'ı anlattı.

"Loli'yi gördün mü?" diye sordu Lale.

"Korkarım ki hayır," dedi Bay Zekitüy.

Lale şaşırمامıştı. Baykuşun gözlerinin iyi görmediği belliydi.

"Teleskobumu kullanabilirsiniz," diye önerdi Bay Zekitüy. "Belki kavşanı... şeeey... tavşanı görürsünüz." Arka kapıyı açıp onları balkona çıkardı.

Birbirine dikilmiş yapraklardan oluşan kapağı kaldırıncaya, ahşap teleskobu ortaya çıktı. Lale, ona bakabilmek için çömeldi ve tüm ormanı taradı. Birden kestane ağaçlarından birinin tepesinde bir hareket gördü.

"Bu Loli!" diye bağırdı. "Ama bir kafeste. Kulaklarını sarkıtmış ve üzgün görünüyor."

Ceren ile Altın Kedi, teleskopla küçük tavşana bakınca nefeslerini tuttular.

Loli'nin uzaktan gelen, cılız sesini duyabiliyorlardı. "İmdat! Lütfen biri bana yardım etsin!"

"Gerçekten çok korkmuş!" diye bağırdı Altın Kedi.

Ceren yumruğunu sıktı. "Hadi gidip onu kurturalım, hemen şimdi!"

"Ama o çok yüksekte," dedi Lale umutsuzca. "Oraya asla tırmanamayız!"

Yedinci Bölüm

Boggıt Üfürücü

Arkalarından gelen bir ses, "Öhöö. Bir yolu var," dedi.

Ceren, arkasında duran baykuşa bakmak için dönerken "Bay Zekitüy!" dedi.

"Benim pisli gatikamı kullanabilirsiniz," diye açıkladı Bay Zekitüy. "Yani gizli patikamı. Ta-da!"

Söğüt yapraklarından oluşan perdeyi çekince ağaçların arasından yılan gibi kıvrılan, üzeri sarmaşıklarla kaplı ahşap patika ortaya çıktı.

"Bir geçit!" diye bağırdı Lale.

"Etrafta dolaşmamı sağlıyor," dedi Bay Zekitüy.
"İhtiyar kanatlarım artık eskisi gibi değil."

Bay Zekitüy'e teşekkür eden Altın Kedi, Ceren ve Lale, geçidin üstünde ilerlediler. Dengelerini koruyabilmek için ahşap parmaklıklara tutunuyorlardı. Çok geçmeden, iple bağlanmış sopalardan yapılmış bir kafesin içinde tutulan Loli'yi gördüler.

"İmdat!" diye ağlıyordu Loli.

"Buradayız Loli!" diye seslendi Altın Kedi. "Seni oradan çıkaracağız!"

Onları gören Loli'nin kulakları dikildi. Minik patilerinin üstünde zıplayarak "Altın Kedi ve kızlar! Yaşasın!" diye bağırdı.

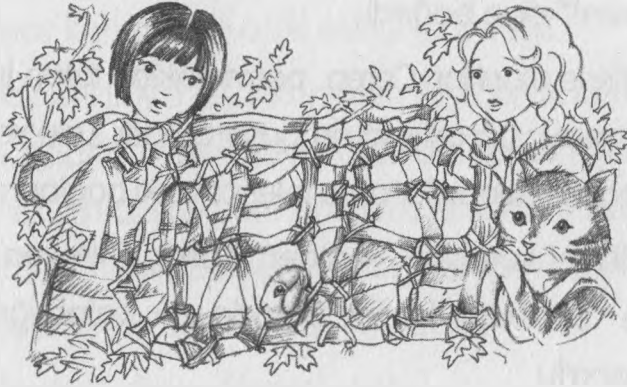
Kafese ulaştılar. Ceren, parmaklıkları tutan ipleri koparmaya uğraştıysa da başaramadı. Lale ve Altın Kedi de denediler ama ipler çok sıkı bağlanmıştı.

Loli'nin kulakları yeniden sarktı. Titreyen bir sesle "Sonsuza kadar burada mı kalacağım?" diye sordu.

"Tabii ki hayır!" dedi Lale. "Seni kurtaracağız." Bunları söylerken, endişeyle Ceren'e ve Altın Kedi'ye baktı. Küçük tavşanı nasıl kurtaracaklardı?

Altın Kedi, iplerin düğüm yapıldığı noktayı inceledi. "Pongo sıkı düğüm atmış. Bunu gevşetmek için bir şeye ihtiyacımız var..."

Aklına gelen fikirle heyecanlanan Ceren, şortunun cebinden çizim kalemini çıkardı ve ucuyla düğümü gevşetmeye çalıştı.

Düğüm açılırken, Altın Kedi'nin yeşil gözleri parladı. "Harikasın Ceren!" dedi. İpin bir ucundan

Ceren, diğerinden de Lale tuttu ve düğümü açtılar. Sopalar dağılınca Loli, geçide zıpladı.

“Beni kurtardınız!” diye bağırdı. Patilerinin ucunda zıplarken, beyaz kuyruğu sallanıyordu. “Teşekkürler Altın Kedi! Teşekkürler kızlar!”

Lale, diz çöküp Loli’yi kucağına aldı. Lale’nin koluna kıvrılan tavşanın bıyıkları, neşeyle seğiriyordu.

Mutlulukla öten baykuş Bay Zekitü’yün ağacına doğru hızla ilerlediler. “Genç Loli! Seni ağ selim... yani sağ salim gördüğüme sevindim.”

Altın Kedi kuyruğunu sarkıtıp “Loli’yi kurtardık,” dedi. “Ama Boggitlerin Çiçekli Çalılık’ı yok etmesini nasıl önleyeceğiz?”

Ceren “Bulдум!” diye bağırdı heyecanla. “Bay Zekitü, yaprak üfürücünüzü ödünç alabilir miyiz?”

Altın Kedi'nin mağarasına yakın bir çalılığın arkasına saklandılar. Ceren, yaprak üfürücüyü hazırladı. Pis gölet suyu, eskimiş ayakkabı ve küflü peynirinkine benzeyen iğrenç bir koku, havayı doldurdu. Çalılık'ın yaprakları arasından Boggitlerin Çiçekli Çalılık'ın içinde tepindiklerini görebiliyorlardı.

Çalılığın çiçeklerinin çoğu koparılıp çiğnenerek açıklığa atılmıştı.

Lale'nin kucağındaki Loli, titreyip kulaklarıyla gözlerini örttü.

"Endişelenme," diye fısıldadı Lale. "Seni koruyacağız."

Sinif, daha fazla çiçeğe ulaşmak için Vifi'nin sırtına çıktı. Rengârenk pis tüyleri sallanıyordu. Kırmızı bir çiçek koparıp "İşte Boggit eğlencesi!" diye bağırdı.

Rik zıplayarak Çiçekli Çalılık'ın sarı çiçekli dalını yakaladı. Dal, onun ağırlığıyla *çatırt!* diye kırıldı. "Haaarh! Haaaarh!" diye kahkaha atan Rik, dalı

Pongo'nun zıplayarak ezdiği çiçeklerle kaplı açıklığa attı.

Gözlerini kapayan Altın Kedi, "Bence yeterince izledik," diye fısıldadı. "Acele et Ceren!"

Ceren, yaprak üfürücünün düğmesine bastı.
Vuuuuu!

UFFFF!

Aniden çıkan rüzgâr, çiğnenmiş çiçekleri Boggitlere doğru savurdu.

"Iyy! Iyyy!" diye çığlık attı Pongo.

“Pis çiçekler tüylerime değdi!” diyerek titredi Sınıf. “Al onları!”

Rik de “Sevimsiz çiçekler pantolonuma girdi!” diye bağırdı telaşla.

Üzerindeki çiçekleri silkeleyen Vifi, “Pööf! Mis gibi kokuyorum!” diye homurdandı. “İğrenç! Boggitler çabuk uzaklaşın buradan!”

Lale, Ceren ve Altın Kedi kıkırdadılar. Boggitler, Ceren’in üfürücüyü tekrar çalıştırması üzerine çığlık attılar. Bunu duyunca, Loli bile gözlerini aralayıp baktı.

“Neler oluyor?” diye sordu Lale’ye.

“Boggitler pis ve kötü kokuları seviyorlar,” diye fısıldadı Lale. “Yani onları mis gibi çiçek kokusuna boğarsak kaçacaklar.”

VUUUUU!

Tekrar çığlıklar yükseldi.

“Boggitler! Grizelda’nın kulesine dönüyoruz!” diye bağırdı Pongo. “Çamur havuzunda yıkanır-sak pis çiçek kokusundan kurtuluruz.” Ardından iğrenç yaratıklar, ağaçlara doğru koşurdular.

Ceren ile Lale “Yaşasın!” diye bağırdılar. Altın Kedi onlara uzanıp ellerini tuttu. Loli minik, beyaz kuyruğunu sallayarak yanlarında zıplarken, onlar da çember olup neşeyle döndüler.

Sonra Ceren, tuhaf bir şey fark etti. Sarı-yeşil ışık saçan tanıdık bir küre, ağaçlardan onlara doğru süzülüyordu.

Altın Kedi'nin tüyleri diken diken oldu. “Grizelda bu!”

Sekizinci Bölüm

Eyvah, Grizelda!

ışıklı küre kızgın, sarı kıvılcımlar saçarak patladı ve Grizelda ortaya çıktı. Cadının yeşil saçları, yılan gibi kıvrılıp bükülüyordu.

Loli çalılıkların altına daldıysa da Ceren, Lale ve Altın Kedi dimdik durdu.

“Beni yendiğinizi mi sanıyorsunuz!” diye bağırdı cadı. “Boggitleri bu seferlik durdurmuş olabilirsiniz ama Dostluk Ormanı’nı ele geçirmenin bir yolunu bulacağım!”

Ceren'in bacakları titriyordu ama yine de bir adım öne çıktı. "Bu işe yaramayacak Grizelda," dedi. "Ne yaparsan yap, seni durduracağız!"

Grizelda, eğilip gözlerini kıstı. Konuşunca, Ceren onun soğuk nefesini hissetti. "İki kız ve bir kedi benimle başa çıkamaz," diye tısladı cadı. "Ayağınıza denk alın!"

Parmaklarını şıklattı ve kıvılcımların parlamasıyla kayboldu.

Bir sessizlik oldu. Ardından Lale konuştu. "Asıl dikkatli olması gereken, Grizelda."

Ceren, başını salladı. "Dostluk Ormanı'nı korumana yardım edeceğiz Altın Kedi."

Kedi, patilerini onlara doğru uzatıp "Hakkınızda yanılmadığımı biliyordum," diyerek gülümse-di. "Haydi gelin, Loli'yi evine götürelim."

"...ve Boggitler her tarafları çiçeklerle kaplı bir halde kaçtılar," diye bitirdi Ceren anlatmayı. Dostluk Ormanı'ndaki tüm hayvanlar, maceralarını dinlemek üzere Zehirli Mantar Kafe'de toplanmıştı.

Bay ve Bayan Uzunbıyık, Loli'yi kucakladılar. "Onu kurtardığınız için size çok teşekkür ederiz," diyerek ağladı Bay Uzunbıyık.

Başak Dikenlisırt ile Bella Çizgilipati "Yaşasın Altın Kedi ve kızlar!" diye tezahürat yaptı. "Cadiyı durdurdular!" Leylek Kaptan Bir Numara, havada

taklalar atarken, diğerk hayvanlar da tezahürata katıldı.

Bayan Uzunbıyık kutlama çayı hazırlamak için kafeye girdi. Bu arada Bay Uzunbıyık, zavallı Çiçekli Çalılık'a ne olduğunu sordu.

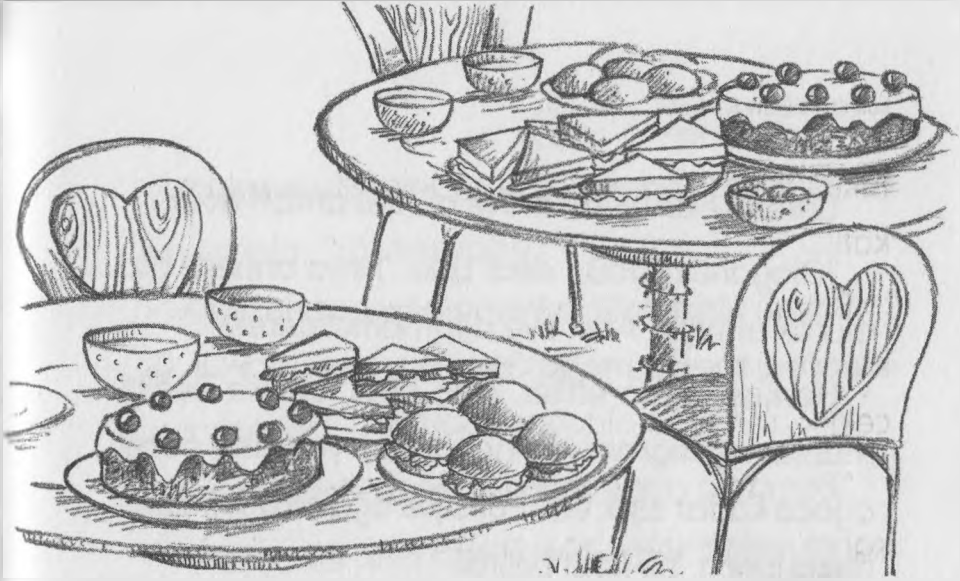
"Zamanla çiçek açacak," dedi Altın Kedi. "Kor-karım ormandaki bazı çiçekler soldu ama çoğu hâlâ güvende."

Bir süre sonra Bayan Uzunbıyık'ın sesi duyuldu. "Çay hazır!"

Kafedeki masalar, lezzetli yiyeceklerle doluydu. Bay Uzunbıyık meşe palamudundan fincanların içine böğürtlen suyu ve çilekli gazoz doldurdu. Bal-lı sandviçlerle domatesli ve turplu rulolar yediler. Bayan Uzunbıyık, bisküvi kadar keklerin yalnızca Ceren ve Lale için olduğunu, bu yüzden her ikisinin de birer tane yemesi gerektiğini söyledi!

Tam doyduklarını düşünürken, Kaptan Bir Nu-mara, çilekli gazozunu püskürttü. Ağaçların ara-sından gelmekte olan Bay Zekitü'yü işaret ederek

"Amanın!" dedi leylek. "Bay Zekitü'yü ne zamandır göremiyorduk!"

"Bay Zekitü'yün ve yaprak üfürücüsünün şerefine!" diye bağırdı Ceren. "Hey, hey..."

"YAŞASIINNN!"

Ceren yaprak üfürücüsünü Bay Zekitü'y'e geri verdi. Yaşlı baykuş yanlışlıkla düğmeye basınca, Loli'nin üstü başı kek kırıntısı oldu.

"Ben diyorum ki," dedi Bay Zekitü, "ben, şeyyy..."

"Öz hür dil evim!" dedi Altın Kedi. Loli kırıntıları kemirmekle meşgulken herkes kahkaha boğuldu. Lale baykuşa bir sandviç tabağıyla tohumlu kek verdi.

Ceren kekini yerken "Ne gündü ama!" dedi.

"Olağanüstüydü," dedi Lale. "Ama annem bizi merak etmiştir. Artık eve dönmemiz gerek."

Herkese veda ettiler. Altın Kedi, onlara Zehirli Mantar Açıklığı'nın yanındaki altın yapraklı, güzel ağaca kadar eşlik etti. Patisiyle ağacın gövdesine dokununca, bir kapı belirdi.

Lale, düşünceli görünüyordu. "Altın Kedi, sanırım Grizelda söylediklerinde ciddiydi," dedi. "Hayvanların ormanı terk etmesi için elinden geleni yapacaktır."

Altın Kedi içini çekip "Haklısın," dedi. "Ormana zarar vermek için başka bir yol bulacaktır."

Belki nehrin başladığı Gümüş Pınar'a ya da yiyeceklerimizi aldığımız Hazine Ağacı'na saldırır..."

"O zaman biz de onu durdururuz," dedi Ceren heyecanla. "Söz veriyoruz!"

Altın Kedi, kızlara sarılıp "Teşekkür ederim," dedi. "Grizelda saldırıya geçer geçmez gelip sizi bulacağım."

Lale, ağacın içindeki kapıyı açtı.

"Hoşça kal Altın Kedi!" dedi kızlar. "Yakında görüşürüz!"

Altın renkli parlaklığa adım attılar. Işık solduğunda kendilerini yeniden Pırlıltı Ovası'nda buldular.

"Bunlar gerçekten oldu mu?" diye sordu Lale.

"Galiba oldu," dedi Ceren.

Arkalarına baktılar. Kapı kapanmıştı ama ağacın gövdesine kazınmış harfleri hâlâ görebiliyorlardı.

"Bu bir rüya değildi," diye mırıldandı Lale. "Dostluk Ormanı gerçek."

Ceren saatini kontrol ederek "Çok geç kaldık

galiba,” dedi. Kaşlarını çattı. “Dur bir dakika! Saat, hâlâ gittiğimiz anı gösteriyor.”

Lale, ona bakakaldı. “Yani biz Dostluk Ormanı’ndayken zaman durdu mu? Harika!” dedi. “Dinle Ceren, bunu sır olarak saklayalım mı?”

“Tabii ki!” dedi Ceren. “Onlar bizim sihirli hayvanlarımız. Zaten bize kim inanır ki?”

Kahkahalarla gülüp taş basamakları geçerek, Minik Pençelere Yardım Hastanesi’ne döndüler. Kapıdan geçerlerken Lale’nin annesi onlara el salladı. “İyi vakit geçiriyor musunuz?” diye sordu kızlara.

“Evet, teşekkürler,” dedi Lale. “Benim en güzel başlayan tatilim bu. Birinci gün...” Ceren’e baktı.

Birlikte kıkırdadılar. “Sihirliydi!”

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 311

PHYSICS 311

Eğlenceli Bulmaca!

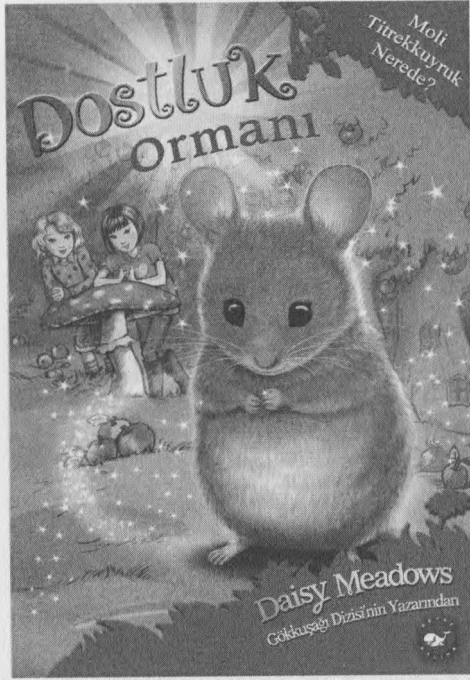

Loli Uzunbıyık'ın iki resmi arasındaki beş farkı bulabilir misin?

YANITLAR

- 1-Zehirli mantarın üzerindeki benek-
- lerden biri eksik
- 2-Bıyıklardan biri yok
- 3-Fazladan bir yıldız ve pırlı var
- 4-Loli'nin sağındaki çim yok
- 5-Kurdele'nin ucu yok

Dostluk Ormanı – 2

Grizelda, hâlâ Dostluk Ormanı'nı ele geçirmeye çalışıyor.

Boggitler, minik Moli Titrekkuyruk'a kötü bir oyun oynuyor.

Bir sonraki macerada Late, Ceren ve Moli'ye katılın:

Moli Titrekkuyruk Nerede?